

1992
SEPTEMBERIS

D.K.L.B.

INFORMĀCIJAS

* PLĀTENS *

Latvijas Valsts Konservatorijas Doc.E.Vinerts - vijole
Koncertdiedātājas M.ŠTRAUSS-GALIAS - soprāns un
Latvijas Valsts Konservatorijas Doc.H.ŠTRAUSS - klavieres

K O N C E R T S

Š.g. 11.oktobrī plkst.8.00 "Odd Fellows Temple" zālē nr. 3
1828 Oak Str. /Vašingtona blv. stūrī/.

Ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem,
sākot ar \$ 1,25 no personas.

Studentiem un skolniekiem \$ 1.-

Koncertu sāks precīzi! Apmeklēt lūdz

D.K.L.b. valde

Koncerta programma:

1. Sonāte vijolei un klavierēm
La-mažorā C.Franck
Allegretto Ben Moderato
Allegro
Recitativo - Fantasia
Allegretto Poco Mosso

Atsk. E.Vinerts un Hugo Strauss

2. Tumšs rudzu puķu vainadziņš	A.Kalniņš
3. Kad nāksi atkal	A.Kalniņš
4. Kapu lakstīgal	J.rediņš
5. Tā ietu	J.rediņš

Dziedās: M.Strauss-Grimma

Starobrīdis 10 min.

6. Rondo Capriccioso	F.Mendelssohn
7. Prelīde Reb-mažorā	F.Chopin
8. Scherzo Sib-mažorā	F.Chopin

Atsk. Hugo Strauss

9. Melnās rozes	Jan Sibelius
10. Satikšanās	Jan Sibelius
11. Mimi arija no Op."Bohema"	G. Puccini
12. Lagatella no Op."Pagliacci"	R. Leoncavallo

Dziedās: M.Strauss-Grimma

13. Gavote	Gabrielle-Larrie
14. Romanze	J. Svendsen
15. Čigānu deja	T. Wachez

Atsk. Eduards Vinerts.

ATMIŅAS PAR KARLI U L M A N I

4. Septembrī pagāja 75 gadi kopš Kārļa Ulmaņa dzimšanas. Vēsturnieki parasti atsakās dot spriedumu par sava laika ievērojamām vēsturiskām personām, jo, lūk, viņiem vajagot iegūt zināmu laika tēstati un vēsturisku perspektīvi. Sociologi, turpretim, domā, ka ir daudz drošāk spriest par to, ko tieši paši savā laikā novēro vai arī kas noticis nesen, tā kā to vēl var pārbaudīt pēc acu liecinieku konstatējumiem un to atstātiem dokumentiem. Vēsturnieki no pagātnes grib izprast tagadni, sociologi no tagātnes pagātni, jo pēdējie ir pārliecināti, ka sociālie procesi, ko apskata vispārējā socioloģija, ir vienādi visos laikos. Arī šo rindīņu rakstītājs grib būt vairāk sociologs nekā vēsturnieks.

Rakstītāja personiskas atmiņas par Kārli Ulmani sēkas no to brīža, kad rakstītājs kā jauns students 1918. gada vasarā sākuma atgriezās no Pēterpils, kur lielnieku revolūcijas dēļ studijas bija jāpārtrauc. Par Kārli Ulmani viņš pirmo reizi dzirdēja no sava tēva, kas kā, kāda ziemeļaustrumuvidzemes pagasta skolnieks, bija ievēlēts par tikko organizējamās Zemnieku savienības nodaļas priekšnieku.

Vairākus gadus pavadījis Pēterpilī, jaunais students bija gan iepazinies ar G o l d m a n i, Z ā l i t i, V i l i O l s v u, bet par Kārli Ulmani, tas nebija dzirdējis nekā. "Tad ņem šo un palasi" teica tēvs un ieņēva mapi ar Zemnieku savienības apkārt-rakstiem, K. Ulmaņa parakstītiem aicinājumiem, ieteikumiem, padomiem un personiskām vēstulēm. No visas sarakstes atņēma visspilktāk uzglabājusi Kārļa Ulmaņa rakstu, kas saturēja gatavu plānu par lauku lauku un it sevišķi jaunatnes pasargāšanu no bēgšanas uz pilsētām. To K. Ulmanis rakstīja vēl kā Lauksaimniecības Biedrības agronoms, bet vēlāk kā ministru un valsts prezidents lielā mērā ar izveda dzīvē gan ar dzīves apstākļu uzlabošanu uz laukiem, lauku būvniecību, sabiedriskas šosības veicināšanu, gan ar mazpulkiem.

Drīz pēc Latvijas neatkarības proklamēšanas, kad sabrukusi vācu armija sēka a t s t ā t Latviju un tai pa pēdām sekoja sarkan-armieši, arī šo rindīņu rakstītājs bija spiests doties uz Rīgu un iestāties pie Zemnieku savienības dibinājamā propogandistu kopā, ko valdība drīz pārņēma savā rīcībā. Te nu radās izdevība personiski iepazīties ar Kārli Ulmani, kurš nu bija arī pāgaudu valdības ministru prezidents. Propogandistu uzdevums bija izbāukt uz laukiem un provinces pilsētām, tur noskaidrot pagaidu valdības mērķus paskaidrot tās likumus un rīkojumus, izvest smata personu vēlēšanās un...pārliecināt tautu, ka tēda neatkarīga Latvijas valsts tiešām iespējama. Bieži vien norādījumus un padomus, arī iedvāsmi mums deva pats Kārlis Ulmanis. Lai gan nēs gandrīz visi bijām jauni ļaudis, sajūsmas un entuziasma mums netrūka, tomēr arī mums Kārļa Ulmaņa iztēlota nākotne un solījumi dažreiz izlikās pārspīlēti. Bet ja tagad salīdzina to, ka toreiz Kārlis Ulmanis mums paregoja, ar 22 gadu laikā sasniegti, tad jāatzīstas, ka toreizējie paregojumi ir stingri vien pāršniegti.

Kad 1918. g. decembra beigās šo rindīņu rakstītājs bija izbraucis uz Liepājas ārkārtni, liels bija tā pārsteigums, kad, atgriežoties Liepāja, lai dotos atpakaļ uz Rīgu, viņš Liepāja sastapa visu pag. valdību un pārējos propogandistus, kas bija atstājuši apdraudēto Rīgu. Visi bija drūmi un rūpju nomākti. Arī Kārļa Ulmaņa seji bija kļuvusi nopietnāka, bet viņa enerģija un darba spriegums vēl pieaudzis. To pašu viņš prasīja arī no citiem darbiniekiem un protams, arī no mums - propogandistiem.

Boļševiki tuvojās arī Liepējai un, kad tie bija sasnieguši Ventu, vietējie komunistu piekritēji sapulcēs ļļuva tik agresīvi ka bijām spiesti atklāti nest ieročus un, kad komunisti savas dūres sāka par daudz tuvu viedēt pie mūsu deguniem, mūsu rokas bieži vien ciešāk satvēra pistoles spalu. Tā kā komunistu iebiedētī lauku un mazpilsētu ļaudis izvēlējās no sapulču apmeklētānās, propagandistu kopa pat ierosināja savu darbību pagaidām pārtraukt, kam pag.valdība arī piekrita, un kopa pilnā sastāvā iestājās kara dienestā.

Jau karavīra tērpā apmeklējot pag.valdības mītni /stacijas vietā 8./ nācās novērot daudzos atbēkušos ierūdņus, kas, bez darba būdami, tur kavējās un gaidīja jaunas ziņas. Par tiem Kārlis Ulmanis atklāti pukoņās: "Ko viņi te gaida! kapēc noiet karot? Tagad cits nekā neatliek ko darīt..!" Mobilizāciju okupācijas vara toreiz nestļāva izvest un amatu gaidītāji turpināja apsēst valdības mītni.

Karavīra gaitās autoram vairs tikai epizodiski nācās saskarties ar Kārli Ulmani. Te vēl būtu pieminami divi zīmīgāki gadījumi.

1919.g.16.apriļa Landesvāra puča laikā autors bija piekoman-dēts Pulkv.Apiņa bataljona štābam Rudbarēs. Visi sakari ar Liepāju un valdību tika pārtraukti. Pienāca baumas, ka latviešu karavīri Kara ostā atbrūoti. Durbes komandants ziņoja, ka Landesvār.mēģinājuši ieņemt Durbi, bet pēdzīti, zaudējot kādus 10 kritušus un vairākus ģevainotus tie izgājuši atpakaļ uz Liepāju. Arī bataljonā štābā nolēma neļauties atbrūoties. Pāris simtus rezerves šo utepu sāka izdalīt pat vietējiem iedzīvotājiem un nopietni gatavojās uz partizānu karu.

Bet tad slopens ziņosis vēlāk vakarā atnesa K.Ulmana, no Saratova pašrocīgi ar zīmuli rakstītu vēstuli, kurā viņš noskaidro politisko un militāro situāciju un saziņā ar sabiedroto misiju noteikti prasā, lai latvieši katrā ziņā atturās no vardarbības pret okupācijas varu un tās karavīriem, bet par savu galveno uzdevumu lai uzskata cīņu pret lieliniekiem.

Vēstule satrauktos prātus nomierināja. Atklāta cīņa ar okupantiem tika gan atlikta, bet ne aiztaupīta. Pagaidu valdība pie varas varēja atgriezties tikai pēc mūsu uzvaras pie Cēsīm 22.jūnijā, bet panākts bija tas ka vācieši mums palīdzēja ieņemt Rīgu. Otrs gadījums - pirmais latviešu karaskolas izlaidums akts. K.Ulmanis dēdzīgā uzrunā raksturo mūsu armijas sasniegumus atbrīvota visa Latvijas teritorija, tā jānotur. Runātājs jauncējiem virsniekiem liek pie sirds ne tikai būt gataviem tēvijas drošībai ziedot savas dzīvības, bet arī atvietot veco paaudzi un turpināt atbrīvošanas cīņās kaltās tradīcijas un uzticību savai tautai un tēvijai. Te jāpiezīmē, ka kara skola pilnā sastāvā piedalījās cīņās pret Bermonta armiju līdz tās sakaušanai pie J elgavas.

Katru cilvēku, arī valsts vīru, visl bāk raksturo viņa izturēšanās un rīcība tieši kritiskos laikos. Tādi nepāšaubami bija Latvijas tapšana un boļševiku invāzija. Par pēdējo posmu K.Ulmanis savās atmiņās raksturo sabiedrisko lietu ministrs Alfr.Bērziņš, kurš tāpat ka šo rindīņu rakstītājs bija starp pieminētajiem karaskolas pirmā izlaiduma virsniekiem.

Pēc Alfr.Bērziņa liecības K.Ulmanis arī savas darbības pēdējos gados neko nau zaudējis ne no savas dzimtenes un tautas mīlestības, nedz no savas darba enerģijas, ko tas pilnā mērē ziedojis tautas un valsts labā, jo ne gīmanes, nedz citas personiskās dzīves tam nav bijis.

No tiešiem pienākumiem brīvajā laikā viņš dodas izbraukumos pat uz visattālakajiem Latvijas stūriem, lai pats ar savām acīm redzētu ka tautas trūkumus, tā tās vajadzības, un rastu vis-taisnāko ceļu un atbilstošākos līdzekļus, kā katrā vietā līdzēt.

Tā K.Ulmanis apmeklēja zvejniekus un drīz vien tiem rodās tik nepieciešamā zvejas osta un zvejas katori. Viņš izbrauc uz kādu attālu Vidzemes pagastu, kas kopā sadienām cīnās ar milzīgu akmeņu daudzumu tā tīrumos, un drīz vien ierodās spridzinātāji, kas akmeņus saspridzina, bet šoseju un zemes ceļu pārvalde tos izmanto jaunu šoseju būvei. K.Ulmanis iegriežas ēdienīcā ostas strādnieku rajonā, kur plēš pirmās šķiras restorānu cenas un drīz tur darbo kafeja ierīko strādnieku ēdienu veikolu, kur par 35 san. izniedz trīs ļoti pagatavotus un spēcīgus ēdienus. K.Ulmanis atceras arī studentus. Viņš zin, cik grūti bija agrākos laikos trūcīgiem latviņu jaunatnei iegūt augstāku izglītību. Tāpēc pie kredītbankas nodibina sevišķu fondu kas gādā, lai katrs trūcīgs students, kas selmīgi izpilda augstskolas uzstādītos minimumus, saņemtu pietiekamu pabalstu studiju nobeigšanai.

K.Ulmanis, būdams īsts latvietis, ļoti ļoti saprata savu tautu un tās vajadzības, kā arī zināja atrast pareizo ceļu šo vajadzību apmierināšanai. No viņa sīkākās darbības un sasniegumiem tautiskā, sabiedriskā un it sevišķi saimnieciskā laukā mēs varam daudz mācīties, un šīs mācības drīši vien mums lieti derēs Latvijas atjaunošanā.

Bet viņa kā valsts prezidentadarbība noriteja arī ārpolitikas laukā. Tieši šinī laukā mēs esam cietuši galīgu fiasko, kas parvilcis krustu pār visu pārejē, un K.Ulmanis pa daļai pats bija spiests noārdīt ko uzcēlis. Būtu ļoti nepareizi, ja arī no šīs neveiksmes mēs nemācītos.

Lai arī cik spējīgs ir cilvēks, viņš tomēr nevar būt meistars visās nozarēs. Pat kara spēkā, kur vienas personas rokās koncentrētai, t.i., vienotai vadībai ir sevišķa nozīme, tagad runā par integrālo vadoni, resp. general-stabu kas vada un saskaņo dažādo ieroču šķiru kopdarbību.

Ārlietās mums kā specialistas bija pieņemts uzskatīt juristus tajā laikā, kad Vakarēiropā un ASV pastāvēja sevišķas politiskas augstskolas vai katedri pie universitātēm. Jurisprudēnci dabūnāti var apzīmēt par mācību par sabiedrisku tehniku, kas mūs interesē par sabiedrības un sabiedrisku organizāciju īstu būtību, to sociāliem procesiem un attiecībām, ko pēta sociologija.

Pēc tā paša Alfr.Bērziņa liecības arī pedējais ārlietu ministrs Munters /kurš nekad nav baudījis latviešu uzticību, bet kam ticēja K.Ulmanis/ galveno svaru liecis uz juristu ļoti formulātiem līgumiem. Bet vislabākie līgumi paredz tikai šereju un formālu sabiedrisku procesu kārtošanu uz to attiecību pamata, kas ir līguma slēgšanas laikā. Bet nākošie notikumi šīs attiecības var tā pārveidot, ka līgums zaudē katru nozīmi. Tā tas ir noticis arī ar mūsu līgumiem.

K.Ulmanim nu varētu pārnest to, ka viņš nav izraudzījis attiecīgus ārlietu specialistus. Bet ja nu tāda mums nebija, jo augstskolā tāds neapgatavoja, tad šis pārnetums pienāks mūsu autonomajai Universitātei un der par jo svarīgu norādījumu nākotnē.

Dr.J.Nikšns.

AMERICAN LATVIAN ASSOCIATION

3220 17th Street. N.W.

washington 10. D.C.

Tel. DUpont 7812

I.

1952. gada 5. septembrī.

Augsti godājamam agr. H. B r a u ķ a kungam
Dienvidu Kalifornijas Latviešu Biedrības priekšniekam,
2880 Camulos Place,
Los Angeles 23, Calif.

Ļoti godājamais B r a u ķ a kungs,

Pagodinot Jums ziņot, ka saskaņā ar Jūsu š.g. 29.jūnija iesniegumu, ar ALA's Centrālās valdes š.g. 23.augusta lēmumu Dienvidu Kalifornijas Latviešu Biedrība ir uzņemta Amerikas Latviešu Apvienībā par pilntiesīgu locekli, jo visi D.K.L.B. biedri iestajas ALA'a saskaņā ar b-bas 19.apriļa pilnsapulces lēmumu. Centrālā valde cer uz ciešu un ražīgu sadarbību, sekmējot mūsu kopējos centienus un tuvojoties sprautiem mērķiem.

Lai tiktu pie visu ASV latviešu organizāciju, draudžu, kopu un iestādījumu saraksta, pēc kāda ir liels pieprasījums, laipns lūgums paziņot, kādas latviešu organizācijas, draudzes, kopas un iestādījumi pastāv Dienvidu Kalifornijā bez D.K.L.B-bas, norādot adresi līdz ar vadītāju vai priekšnieku. Šādas ziņas jau saņemam no Ziemeļu Kalifornijas latviešu organizāciju padomes.

Ar patiesu cieņu

/B.Albats/
Apvienības biroja vadītājs.

Savā laikā Los Anželosas latviešu sabiedrība pecēlās dažas /gan retas/ balsis, kas vērsās pret nacionāli-politiska satura rakstiem publicēšanu mūsu Informācijas Biļetenā, apzīmējot šādu neapstrīdamu svarīgu jautājumu aizkaršanu par katīgu un pat bīstamu. Tādēļ D.K.L. biedrība piesūtīdama Informācijas Biļetenu A.L.A. un laikrakstam Laiks, lūdza šo svarīgo trimdas ceļņu atsaukumi. Šajā sakarā tagad publicējam A.L.A. biroja vadītāja B.A l b a t a un laikraksta Laiks redaktora K.R a b a c a atbildes.

AMERICAN LATVIAN ASSOCIATION
3220 17th Street. N.W.
Washington 10. D.C.
Tel. DUpont 7812

II.

1952. gada 19. augustā.

Augsti godājamam agr. H. B r a u ķ a kungam,
Dienvidu Kalifornijas Latviešu
Biedrības priekšniekam,
2810 Camulos Place,
Los Angeles 23, Calif.

Ļoti godājamais B r a u ķ a kungs,

Šodien ar pateicību saņēmu Jūsu š.g.31.jūlijā vēstuli līdz ar jaunāko D.K.L.B-as Informācijas Biļetenu Nr. 7. no 1952. gada jūlijā. Labiem pasākumiem kritizētāju nekad nav trūcis un netrūkst. Tikai ne vienmēr kritika ir konstruktīva un objektīva, kas pasākumu var celt, bet rodas arī iznīcinošas kritikas. Ar nosodošu kritiku vērsties pret Jūsu biļetenu nav nekāda pamata.

Ar Jūsu interesantā, Informācijas Biļetena saturu iepazīstināšu ALA's Centrālo valdi, kas sanāk uz sēdi sestdien 23.augustā, Ņujorkā

Personīgi esmu ar Jums pilnīgi vienās domās, ka Informācijas Biļetenam ir jānoskaidro un jāiztirza arī nacionāli-politiski jautājumi. To neviens nevar Jums ne liegt, ne arī pārnest. To var Jums tikai ieteikt darīt. Nedomāju, ka ALA's centrālā valde būtu citādos ieskatos. Nacionāli politiski jautājumi kļuvuši aktuāli, tamdēļ tie jāiztirza un jāapgaismo. Jūsu darbs šinī virziena pelna atzinību.

Jums pienākas pateicība un atzinība no Amerikas Latviešu Apvienības Centrālās valdes puses par ALA's mērķu un centienu popularizēšanu Jūsu biļetenā.

Patiesā cieņā /B.Albats/
Apvienības biroja vadītāj

1952.g. 5.aug.

Ļ.god.B r a u ķ a kungs,

par baznīcas dzīvi trimdā esmu interesējies ja Vācija jo manā uztverē te ir daļēšana nevien ar reliģisko, bet arī ar nacionālo momentu. Pēc manām domām latviešu draudzes varētu būt svešumā mums stiprākie tautības cietokšņi. Bet tas, ko vēroju tagad praksē, mani skumdina un to var rupjā apaiņējumā saukt par luteranisko garīdznieku cīņu pēc draudzēm. Es to nesaku kādu nosodāms jo ir saprotams, ka ikviens tiecamijs pēc sava darba lauka, bet tāpat fakts ir, ka šī nereti nohāk sadursmē ar nacionālo jautājumu.

Ev.Luteraniskā baznīca jau Latvijā par nožēlošanu nekad nav varējusi lepoties, ka tā būtu cieši konsolidēta sevī un ar tautu. Tur bija arī dažādas "strāvas", kas tagad nav apklusušas, drīzāk pieņēmušas. Bet klāt ir nākuši arī pavisam jauni momenti, jautājums ir grūts, sarežģīts un delikats.

Piekrītu Jums, ka prāv.Skrodeļa rakstā daudz neskaidrību, bet domāju, ka teieni tāpat rakstu bija vērts iespiest, lai kļūtu redzams ka pat Skrodeļa "vidus ceļš" atklāj "robus". Tādi "robi" atklājas arī, tiklīdz sākam nopietni un bezkaislīgi aplūkot neatkarīgās draudzes kā Latvijas ev.lut. baznīcas sastāvdaļu. Daudz skaidrāks jautājums kļūst ja neatkarīgās še kā patstāvīgu baznīcu, resp. latv. draudžu vienību, bet arī tā jautājums nav viegls. Ieejot latviešu draudzēm šejienes baznīcās /sinodes/, vienalga kādās, baznīca kā latv.nacionāls iestādījums daudz zaudēs, agri vai vēlu no tautiskās nozīmes. - Varbūt tas, kas visvairāk mums tagad ir vajadzīgs, ir iedziļināties savā vidū un cenšanās viēram otru iepazīst, bet rūsu mācī -

Par Jūsu informāc. biļeteni man liekas, ka tas atrodas uz pareiza ceļa. Pēc manām domām biļetenu nozīme ir: 1/ izziņot savā kolonijā visus sarīkojumus un ziņot par tiem, 2/ ziņot par tādiem citiem sarīkojumiem, kam plašāka nozīme, kas notiek citur, kur lokāli kolonijai kāda īpaša interese un tad šos intereses atspoguļot izziņot kā Jūs to teicami bijāt darījuši jau baznīcu konferencei San-Francisko. 3/ Sniegt norādījumus, izskaidrojumus par dažādiem praktiskiem jautājumiem savā kolonijā. Piemēram: ASV federālais likums nosaka ka katra valsts savus rezidentus, ja tie saslīkst ar tbc, drēste par velti. Bet rezidenta tiesību iegūšanai dažādās valstīs jānodzīvo dažāds laiks. Rezidenta tiesības dažās valstīs dod arī vēl citas, priekšrocības. Tā tas konkrēti - kādas tiesības iegūst Kalifornijas rezidenti un cik ilgi jānodzīvo Kalifornijā, lai rezidenta tiesības iegūtu. Līdzīgu jautājumu ir daudz, mūsu cilvēki par tiem vāji informēti un nezina, uz dotiem tiesības, bet avīzes var dot tikai vispārējus norādījumus, jo nav iespējams viena lieldoma variācijas atstāstīt vienā raksta 48 versijās. Tādā ziņā lokālajiem biļetoniem ir svētīgs darba lauks un tie lieliski var šajā ziņā palīdzēt lokālajām biedrībām. Tāpat cik stipras būs lokālās biedrības un draudzes, tik spēcīga būs arī ALA, tik lielāku aktivitāti tā varēs atļauties, jo galu galā ALA darba smagums taču atgriežas lokālajās biedrībās

Jūs patiesi cienīdams

/K.Robats/

GAIDSKUKĻIJS

INTERNACIONĀLAS DIENAS

Š.g. 11. un 12. oktobrī Internacionālā Institutā
435 S.Boyle ave.

Šajās 23 nāciju festivālā būs redzamas attiecīgo nāciju
diplomatniecības izstādes, tautiskās dejas un mūzika, kā arī
dabūjami daudzu tautu speciālie ēdieni.

Latvieši Internacionālās dienās piedalīsies ar diplomātniecība
skati un tautas dejām.

Sarīkojuma telpas atvērta no plkst. 11.00 priekšpusdienā
līdz 11.00 vakarā.

Ieeja pieaugušiem \$ 75
" bērniem \$ 30

Apmeklēt lūdz

Internacionālā Instituta vadība.

Tautietes un tautieši, kuru īpašuma ir tautiski izstrādājumi,
laipni lūgti tos noņemt līdz š.g. 6. oktobrim

V.KLASELA kundzei /1636 Menlo ave, Los Angeles Tel. Ri 2600/
un

Jansona kundzei Internacionālajā Institutā /435 S.Boyle ave
Los-Angeles Tel. AM14171/

Kam nebūtu iespējams personīgi tautiskos izstrādājumus nodot
minētajās vietās, lūdzam tos pieteikt pa minētajiem tālruniem, lai
D.K.L.B. valdes locekļi varētu aizbraukt mantām pakal.

Tautietes un tautieši, piedalīties ar saviem tautiskajiem
izstrādājumiem minētajās vietās - veiciniet tās labu izdošanos.

D.K.L.B. valde.

A M E R I K A S L A T V I E Š U A P V I E N Ī B A

American Latvian Association Inc.
3220 17th Street, N.W.
Washington 10, D.C.
Tel. DUpont 7812.

A M E R I K A S L A T V I E Š U A P V I E N Ī B A S C E N T R Ā L Ā V A L D E .

domājot par Latvijas nākotni un strādājot apspiestās latviešu tautas atbrīvošanas sekmēšanai, atzīst:

1. Latviešu tautas nākotnes kīla ir latviešu jaunatne, kā tā, kas jūga aiz dzelzs priekškara, kā tā, kas trimdā bēgīvā pasaule.
2. Ja attiecībā uz to jaunatni, kas atrodas komunisma jūgā, Amerikas Latviešu Apvienības pienākums ir strādāt tās atbrīvošanai, tad attiecība uz latviešu jaunatni trimdā, Amerikas Latviešu Apvienībai ir jāmeklē ceļi un veidi, lai latviešu jaunatne augtu kristīgā un latviskā garā.
3. Latviešu trimdas jaunatne aicināma un ieslēdzama visos kopīgos pasākumos, tā dodot iespēju un atvieglojot tās līdzdalību darba, kas veltīts tautai un tēvzemei.

Lai to panāktu un sekmētu, Amerikas Latviešu Apvienības centrālā valde

n o l e m j :

1. Atbalstīt un sekmēt latviešu jaunatnes sabiedriskā darba iespējams un darbu trimdā Amerikā, aicinot to darīt ik vienu latviešu biedrību, draudzi, latviešu kopu, ikvienu latvieti, kas dzīvo Amerikas Savienotās Valstīs.
2. Atbalstīt un sekmēt jaunatnes centrālās organizācijas izveidošanos Amerikā, kuras organizācijas darbus jau uzsākusi pati jaunatne, nodibinot vienotas jaunatnes savienības organizācijas komiteju.
3. Aicināt biedrības un draudzes atbalstīt jaunatnes kongresu kas vienotas latviešu jaunatnes savienības izveidošanai paredzēts jau šai rudenī Amerikā, lūdzot organizācijas rūpēties par to lai jaunatnes kongresā varetu piedalīties pēc iespējas lielāks jaunatnes organizāciju, kopu un pulciņu pārstāvju skaits.
4. Aicināt biedrības un draudzes, latviešu kopas un latviešu sabiedriskos darbiniekus rūpēties un gādāt par to, lai ASV nebūtu vietas, kur būtu latviešu jaunā audze, bet kur tai vēl līdz šim nebūtu iespēja mācīties latviešu valodu un vēsturī, smelties zināšanās par Latviju uzturot jaunatnē dzīvu brīvās Latvijas ideju.
5. Aicināt ik vienu biedrību, draudzi un kopu atbalstīt latviešu jaunatnes publikācijas Amerikas Savienotās Valstīs kā vienotās latviešu jaunatnes savienības organizācijas komitejas izdoto žurnālu "Roksti", tā ik vienu labu pasākumu, ko jau veic, vai veiks latviešu trimdas jaunatne ASV.

Ņujorkā, 1952. gada 23. augustā.

D.K.L.B. biedri !

Ar šo nīcīgājam griežos pie tiem D.K.L.B. biedriem, kuri vēl nebūtu kārtojuši biedru maksas un izņēmuši A.L.A. kartes. Lūdzu to izdarīt iespējami ātrākā laikā.

Biedrība ir uzņēmusies saistības ar A.L.A. un tās fondiem /aprūpes un kultūras/ un ziedot tiem noteiktu summu budžeta, kārtībā šajā gadā, un ar to A.L.A. ir rēķinājusies. /Tāds bija D.K.L.B. pilnas biedru sapulces lēmums./ Tāpēc arī lūdzu D.K.L.B. biedrus norēķināt savu biedru naudu /50% mēncsi/.

Dodāju, ka šie ir mazi pīnākumi, ko esam uzņēmusies, lai palīdzētu slimiem un veciem tautiešiem Vacijā, kam nav ticīšu apģērbu. Darīsim to apziņā, ka darām labu darbu.

Tāpat, ja gribam, lai mums būtu A.L.A. apliecība, nomaksāsim tai \$ 1.- gadā. Vēlēšanos to darīt esam izteikuši savā pilnā biedru sapulcē, tad iestādāmies par biedriem A.L.A. izpildīsim to, ko paši esam uzņēmusies !

Biedru naudu norēķināt un A.L.A. kartes dabūt var pie kasiēra A.A. b e l l e s /4327 Halldale Ave. L.A. 62/ vai ikvienā biedrības sarīkojumā. Maksas var kārtot arī pa pastu /skat. kasiēra adresi/ norādot, kādam nolūkam nauda izlietojama.

/A. Abele/
D.K.L.B. kasiēris

MĀ, latvietis tas nevar būt
Kas šodien truli rokas saliek,
Lai viss kā bijis - tālāk paliek.
MĀ, prāts to saka, sirds to jūt,
Ka latvietis tas nevar būt,
Lai simtkārt viņi par tiem saucas
Laiks nestāv mierā. Dienas raucos,
Un nākotne mums pretī nāk
Par pagājušo laiku tumsu
Un vergu dienām draudošam

Leonīds B r o i k š

Dienvidu Kalifornijas latviešu biedrības
kārtējā latviešu sanāksmē

Harmansonu telpās 6. septembrī vispirms radzējām divas filmas krāsās: ceļojums pa Eiropu autobusā un pār to lidmašīnā.

Sanāksmē turpinājuma Dr. J. Nikāns referēja par sabiedriskās sadzīves pamatmomentiem. Īsumā pakavējies pie pag. gadu simta un tagadējiem galvenajiem virzieniem socioloģijā, referents tuvāk apskatīja sistematiskās socioloģijas reālās dzīves empiriskos novērojumus gūtās atziņas, ka sabiedriskās dzīves pamatā ir starpcilvēciskie, resp. sociālie procesi, kas sadalās divās lielās galvenajās grupās: 1/ cilvēkus vienu otram tuvinošie un 2/ attālinošie procesi. Referents apskatīja tuvinošos un attālinošos procesus starp atsevišķiem cilvēkiem un atbilstošos procesus sociālos veidojumus: 1/ sabiedrību izveidojošos integrējošos un tās uzbūvi pārveidojošos, kā arī 2/ sabiedrību skaldošos un to graujošos procesus. Kā trešās, jauktās grupas., procesus

referents minēja konkurenci, kas vienā ziņā tuvina, bet citā attālina.

Sociālo procesu rezultātā radušos sociālos veidojumus referents iedalīja trijās lielās grupās: 1/ konkrētās /pūlis/ un abstraktās masas, 2/ grupas ar noteiktu mērķi un organizāciju, bet tajās vēl par redzamiem procesiem un 3/ abstraktus kolektīvus kā ģimeni, tautu, valsti, saimniecību, zinātni, mākslu, baznīcu. Otrās šķiras abstraktie kolektīvi izpilda zināmas funkcijas minēto galveno labā. Tā armija un partija kalpo valstij, skola ģimenei, tautai un valstij, tehnika-saimniecībai u.t.t.

Pēc referenta domām socioloģija ir teorētiska zinātne un politiskai zinātnai jābūt šo zinību pielietotājai. Ne viena, ne dz otra nebija pārstāvēta Latvijas universitātē, tajā laikā, kad viņš kopš irpā un sevišķi Amerikā jau sen bija ne tikai šo no zinātni kālādri, bet arī veselās fakultātes. Pēc referenta domām, šo zinību trūkums Latvijas politikiem nav devis iespēju politiski rīcībai labvēlīgā Latvijas valstī Eiropas valstu sistēmā tā, lai pēdējā kara perturbācijas mūs tik smagi neokartu

Diskusijās A.Pukinskis ierosināja ļoti svarīgu problēmu: kā atrast līdzekļus un ceļu, lai visus trimdas latviešus apvienotu vienā nedalītā saimē. Jā, vai tas ir iespējams?

S nāksme nobeidzās pie kafijas un ar deļām.

Latvijas Universitātes Gadsavētki.

Dienvidkalifornijas latvieši mūsu universitātes dibināšanas dienas atceri, ko rīkoja vietējā korporāciju kopa svinēja "Chancellor" viesnīcās telpās 27.septembrī. Māksliniece V.Barvika atskatīja Līda Petrarckas sonāti un tēvzemes balves laureāts oparāziedonis A.Kaktiņš sarīkojumu kuplīnāja ar trīs dziedām. Prof.A.Kaisters akadēmiskajā runā pieminēja universitāte tapšanu, viņas darbu, panākumus un nozīmi mūsu tautas un valsts dzīve, sevišķi uzsverot to ka mūsu akadēmiskā spīnē valdījusi īsti dievišķa dvēsele, kas pacēlusi to pāri visām neapspājam. Korporāciju kopas vārdā māksliniekam prof.A.Kaisteram un apmeklētājiem pateicās korporāciju kopas vice seniors diplom tīrotājs V.Luzikants paziņojot ka ar to oficiālā daļa beigusies un sākās saviesīgā dzīve.

B A Z N Ī C A D Z Ī V Ē.

Loz Andželosas Latvīšu ev.-lut. draudzes Pļaujas svētku dievkalpojums
S.g.12.oktobrī plkst. 3.00 Grace Lutheran baznīcā 936 West
Vernon Ave /pie Vermonta/. Pļaujas svētku sprediķi teiks
lēc. A.Ernstsons no San Francisko.

Dievkalpojumu kuplins Doc.E.Vinerts - vijole. Pie ārģelen
pianists V.Īta Barvika
Pēc dievkalpojuma

Draudzes vakars

ar mūzikas pedagoges Mirdzas Vinertes referātu par tēmu:
"Mūzikas nozīme baznīcas dzīvē"

Referātu ar priekšnesumiem illustres māksliniski. Pēc
referāta kafijas galds.

Ieja draudzes vakarē pret labprātīgiem ziedojumiem.

D.K.L.b. papildskolas sākums draudzes telpās plkst. 4.00.

Apmeklēt lūdz
mācītājs un draudzes
pādoms.

Mūzikas nozīme baznīcas dzīvē.

Brīvnāksliniece Mirdza Vinerte 12.oktobrī pēc dievkalpojuma
rīkotā Latvīšu draudzes vakarē lasīs referātu par mūzikas nozīmi
baznīcas dzīvē.

Mirdza Vinerte beigusi Latvijas konservatorijā prof.P.Saksa
dziedāšanas klasi un pēc tam darbojusies kā mūzikas pedagoge
Tautas konservatorijā. Vēlāk brīvnāksliniece kā Kultūras fonda
stipendiāte papildinājās Berlīnes konservatorijas pedagogiskā
seminārā, kuru beidza ar uzdevu. Acapmierinādamies, ar šiem,
saudzīgākiem, Mirdza Vinerte vēl turpināja izglītību Itālijā un
Parīzē pie ievērojamām dziedāšanas profesoriem, specializējoties
tieši par dziedāšanas skolotāju. Pēc atgriešanās Latvijā viņa
tika piecīnāta par dziedāšanas pedagogi Latvijas konservatorijā.
Arī viņa trikdzes laiku māksliniece Vīcijā rosīgi darbojās savā
mākslas nozarē. Sīnabrīžam viņa kopā ar savu vīru pazīstamo vijol-
nieku E.Vinertu atvērusi mūzikas studiju Oklandē pie San Francisko

10.novestē Mirdza Vinerte savu referātu lasīja Sietlas
latvīšu draudzēs vakarē, kur tas guva lielu ievēriību. Tādēļ
cerams, ka arīūsu draudzes locēķi nepalaidīs garām izdevību
noklausīties šo interesanto un vērtīgo referātu, līdz ar to
veicinot arī draudzes sabiedrisko dzīvi.

Tā kā Trinity baznīcas draudzes nams, kurā Latvīšu
draudze līdz šim vienmēr rīkoja savas sabiedriskās sanāksmes
un vakarus, tiek noplūsts, lai atbrīvotu gruntsgabalu satiksmes
ceļa izbūves vajadzībām, 12.oktobrī draudzes vakars notiks
tuvējā Grace Lutheran Church jaunajā draudzes namā 936 W.Vernon
Avenue. Šī baznīca arhitektoniskā ziņā uzskatāma par vēl
vērtīgāku, kā Trinity baznīca. Tādā kārtā 12.oktobra dievkalpo-
jumā un brīvnākslinieces Mirdzas Vinertes referāta laikā
draudzēs locēķiem būs iespējams vērot vēl otras Misurī sinodes
amerikāņu draudzes skaistās celtnes.

/J.Kornets/
Latvīšu draudzēs priekšnieks

3163 Florida Street
Longview, Wash.

15.sept.1952.g.

Mīļais amatbrāli !

Labi, ka mēs dabūjām personīgi satikties un ka Tu nu atkal, pēc patīkamā brauciena pa vairākiem štatiem, esi sasniedzis savas mīļās. Tu savā vēstulē mani lūdz arī vēl rakstiski formulēt omanus pasākidojumus par pārvaldes nostāju neatkarīgo un amerikāņu sinodēs iedzīvotāju latviešu draudžu lietā.

Ko patīdām patiecība, kas saskan arī ar Sv.rakstiem un, ka dabiskais ceļš, kas ved pie ticības, ir caur gribu un un vārdus kopību. Vislabāk šis ceļš, bez šaubām, garantēts neatkarīgās latviešu draudzēs, kas nav pakļautas svešai, bet pašu vēlītai vadībai. Lielas, ka mūsu baznīcas dzīvo šinī kontinentā būtu bijusi laimīgāka un tai daudz nesākoties būtu bijušas aiz-
traucības, ja tā šo ceļu būtu gājusi no pašā sākumā. Bet mēs jau visi zinām, ka tas notika: daudzi mācītāji bija laimīgi, ka tie ar Latv. starpniecību varēja atrast atbilstošu darbu un organizēt latviešu draudzes ar amerikāņu baznīcas finansiālo atbalstu. Tā nu mēs tagad stāvam faktā priekšā, ka apmierinātie mūsu laudāji ASV./bet Kanādā gandrīz visi/ iesniedzoties tādās draudzēs un nu ir cēlušies starp 4 vai 5 draudzēm sinodēm, ar ko apgrūti-
nāta kopdarbība pršu lietās /piem.palīdzības darbs Vācijā prika-
šiem, savas vadības atbalstīšanā etc./ kā arī labas brāļu
attiecības. Redzot šīs sekas, protams, būtu klūda turpināt šo
skaidrības ceļu. Tāpēc pilnīgi vietā mūsu San Franciskos konfe-
rencē pieņemtās tēzes, pie kurām mums jāturas un kas, cik var
pārdzīvot, radīs atbalstu arī priekšā stāvošā austrumkrasta
draudžu kombināku sanīkšanā 20. un 21.septembrī Ņujorkā:

- b/ Dabūjot jaunus draudzes jācenšas tās dibināt kā neatkarīgas
- c/ Pastāvošām latviešu draudzēm, kas nav amerikāņu
sinožu locekļos, bet materiāli vai citādi no šīm sinodēm
ir atkarīgas, jācenšas pēc iespējas ātri kļūt patstāvīgām.
- d/ Latviešu draudzēm, kas ir amerikāņu sinožu locekļos, ir
morāliais pienākums sadarboties ar Latvijas ev.lut.
baznīcas vadību.

It sevišķi nepareizi, kā pārvalde to jau vairākkārt uzsvērusi,
ir dibināt konkurējošas amerikāņu sinodēs iedzīvotāju draudzes
tādās vietās, kur jau pastāv kāda latv.draudze un iedzīvotāju
skaits otras draudzes dibināšanu nemaz neattiecinā.

Bet kā lai pārvalde izturas pret latviešu draudzēm, kas
pirējā laikā dibinātas t.s."pašplūsmes ceļā" un kļuvušas par
amerikāņu sinožu locekļiem? Ir draudzes to starpā, kas darbojas
pilnīgi latviski garā un kurām nenoliedzami nopelni tautiešu kopā
saturēšanā un viņu garīgās un kultūras dzīves organizēšanā /piem.
dabā ziņā īsti priekšzinīgā Sentobijas latv.draudze ar mācītāju
Kirsenu/. Protams, ka garīgu sakaru pārtraukšana ar tām būtu lie-
la un nepieļaujama kļūda, jo tas nozīmētu kopības saīšu pārraušanu
ar apa. pusī mūsu tautiešu. Mums jāievēro tas, ka sīkurā mūsu
Baznīcas vadība nav varējusi tām nekādu atbalstu sniegt, un mēs
tāpēc tie nevaram nepodīt un uzskatīt par atkritušām, bet jāmeklē
ceļi, kā ar tām uzturēt sadarbību latviešu lietās. Pastāv arī
zināma izredze, ka viena otra no tām, mūsu neatkarīgo draudžu
apvienībai nodibinoties, sekos savai sirīs balsij un piešķiesies
tai. Katrā ziņā mūsu darbībai jābūt virzītai uz latv.draudžu
apvienības neorganizēšanu ar vēlāšanu ceļā izraudzītu pārvaldes
orgānu. Tā mēs savus spēkus vislabāk saglabāsim tai dienai, kad
pēc Latvijas atbrīvošanas mūs sagaidīs jauni svarīgi uzdevumi.

Ar sirsnīgu sveicienu Tav Dieva svētību Tavam
darbam vēlot

Tavs /K.Kundziņš/
Arch.pārstāvis

Mēneša pants: "Tu atveri savu roku un paūcini visus, kas dzīvo."
Dāv.c.z.145,16.

Plaujas svētki.

"Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes." Mat.ev.4,4.

Plaujas svētki ir mūsu tautas tradicionālie svētki. Tās mēs svinējam dzimtenē katru gadu pēc ražas novākšanas oktobra mēneša pirmajā svētdienā. Tādā katrā zenkopis un pilsētnieks devās ar priecīgu prātu uz Dieva namu, lai nestu pasaulē Rādītājam un Uzturētājam slavas un pateicības upurus, par visu, ko Dievs bija piešķīris pie mīļas un dvēseles. Tā šie svētki izvērtās par latviešu tautas skaistākām un priecīgākām dienišķās maizītes pateicības svētkiem. Šos svētkus mēs vēl šodien neesam trimdā aizmirsuši. Mēs tos šogad svinēsim 12.oktobrī, kā savus dienišķās maizītes svētkus, bez sējas un plaujas, kaut ar būdīgu, bet taču priecīgu sirdi! Aizīte ko čam šeit trimdā, taču arī ir Dieva dāvana, kas mums no Viņa izlūdzama, un par to mums Viņa paldies jāteic. Tā ir nopieļošana Dieva dāvana. Neviena nespēj dzīvot bez maizes.

Taga jau mēs piedzīvojam bēgļu gaitās, cik dārga bija katrs maizes gabaliņš, jo tas mums trūka. Maizes jautājums tādā bija mūsu dzīvības jautājums. Bet dzīvības jautājums nav maizes jautājums vien. Mēs taču nedzīvojam no maizes vien. Mums vajag vēl daudz kā cita, lai mūsu dzīve būtu vērtīga un aturīga. Tā, šeit trimdā dzīvojot, esam mēģinājuši saprast parunas patiesību: "Labāk rupjas maizes rīciens dzimtenē nekā pārpilnība svešumā." Bet dzimtene arī vēl nav viss. Vajag vēl brīvības un tiesības, darba un mīlestības, spēka un veselības, bet par visām lietām vajag Dieva vārda, lai mēs dzīvotu. Tā arī mūsu garīgā maize. Tā dod spēku mūsu dvēselei, tā rādā mums ceļu, kas mums dzīvē ejams, tā atklāj mums dzīves dziļākās un skaistākās vērtības. Vairāk par dienišķo maizīti šī garīgā maize - Dieva vārds šodien vajadzīgs cilvēcei un mums, trimdas ļaudīm, kas domās kavējamies pie savas dzimtenes un tur svinētiem Plaujas svētkiem. Bez Dieva vārdiem kā mēs, tā cilvēce nevar dzīvot, tad mums agri vai vēlū jāiet bojā drausīgajā naidā un ļaunuma pilnajā pasaulē, kas mūs piesa un ir istinai tikuma sabrukumā.

Tāpēc svinēsim savus Plaujas svētkus kā īstus pateicības un pārdomu svētkus: "Jo cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes." Tikai tās Plaujas svētkus svinēt tie svētki arī mūsu dzīvi, lai augam un briedam dzīvei un mūžībai: "Nopieļoties, Dievs neļaujas apsmieties + Jo ko cilvēks sēj, to viņš arī plauj."

Dievkalpojumi.

Los Anželosos latv.ev.-lut. draudzē dievkalpojums 28.sept.
plkst.4.00 Trīsvienības baznīcā /746 W 18th Str./. Dievkalpojumā piedalīsies mūksliniķi.

~~Los Anželosos latv.ev.-lut. draudzē Plaujas svētku dievkalpo-~~
jums ar dievgalēu 5.okt. plkst. 2.00 Grace Church. Pēc dievkalpojuma kafija ar grosiņiem.

Paziņojums.

Los Anželosos latv.ev.-lut.draudzes locēkļu

Ārkārtēja pilnsapulce

notiks š.g. 4.okt. plkst.5.00 Grace Luth.Church draudzes namā /936 W.Vernon Ave. Braukt ar "V" vai "F" ielu dzelzceļu līdz Vernon un Vermont ielas stūrim./

Darba kārtība.

1. Mēcītāja vēlēšanas lieta.
2. Jautājumi un ziņojumi.

Pants: Iepriekšējās ārkārtējās pilnsapulces lēmums un statutu L4 nod.

Los Anželosā
1952.g. 6.sept.

/J.Kernets/
draudzes priekšnieks.

Pieprasījis dienu ilgajā ceļojumā, pa ziemeļ-vieturi Stātiem
Los Anželosas Latvīšu ev.-lut. draudzes mēcītājs A.Grietens
un D.K.L.B. priekšnieks agr.H.Braukis 23.augustā bija archibiskapa
vietnieks Prof.K.Kundziņa viesi Longvjū.

Vairāku stundu ilgā apspriedē tika diskutēti jautājumi par
latviešu tirdzniecības garīgā dzīvē vispār un arī skārti jautājumi, kas
attīca tādā uz Los Anželosas Latvīšu garīgā aprūpi. Pārrunājās
izskaidroja dažādas par šejienes luterāņu baznīcas politiku, kuras
rezultātā mūsu archibiskaps ir atstājis Lut.Pasaulas Federācijas
eks.kom. locekļa amatu.

Miņš šīs dienas vakarā Prof.K.Kundziņš uzaņēma Longvjū Latvīšu
ev.-lut. draudzes mēcītāja pienākumus. Šim gadījumā, rīkotāja
svētkīgā draudzes vakarā no Los Anželosas Latv.ev.-lut. draudzes
savā uzrunā nasa sveicināmus mēcītājus A.Grietens.

24.augustā mēcītājs A.Grietens teica sprediķi Sietlā Latv.ev.-lut.
draudzes dievkalpojumā.

Pēc tam sekojošā draudzes vakarā mēcītājs A.Grietens referēja par
garīgo aprūpi Los Anželosā, D.K.L.B. biedr. priekš. agr.H.Braukis
runāja par tēmu: "Kas kavē un kas veicina sabiedrisko darbu tirdzniecībā"
un mēcītājam kundze stāstīja, kas paveikts un kas vēl jāveic
mūsu draudzes dāmu komitejas darbā.

Runātājiem pateicās Sietlā Latv.ev.-lut. dr. enerģiskais
priekšnieks zverināts adv. A.Birkmanis.

Vēl savā ceļojuma laikā mēcītājs A.Grietens un D.K.L.B. biedr. priekš-
nieks vīdējās Portlandē pie bij. vidusskolu dep. dir. J.Čilnā un
bij. tautas palīdzības gen. sekretāra O.Krumīna. Sprāgā čunu
iznācīgā tika gūti jauni ierosinājumi turpmākajam sabiedriskajam
darbam.

Los Anželosas latviešu jaunatnei organizēties.

Mani tīpēt kā ikvienu tautieti, kas pieder pie vecākās
pacudzes, iepriecina ziņas, ka arī mūsu šejienes jaunieši ir nodar-
juši sauloties raksts, lai vienoti labāk spētu saglabāt latviešu
valodu, garu un kulturu, veicot savu daļu arī mūsu laulārijā sabie-
driskajā un kultūralajā dzīvē.

Tikai vērojot mūsu jauniešu pirmos soļus savā organizēšanā
darbā, jūtu tā kā nedrošība un palāvības trūkums savā spējā
ieccēto nodomu īstenošanai.

I. Dilgalyja rakstā "Jaunatne sāk darboties!", kas publicēta
D.K.L.B. bilētā 6.numurā, raksta: "... jaunatne atzina, kas pagaidām
jaunatnes pulciņu dibināt nebūtu vēlams, jo tas varētu radīt pār-
pratumus. Dibinot pulciņu pie biedrības daži jaunieši baidījās,
ka biedrība varbūt par daudz jauksies jaunatnes pulciņa iekšējās
lietās, bet dibināt patstāvīgu jaunatnes pulciņu, taustīšos varētu
rasties uzskats, ka tiek dibināta kāda jauna biedrība."

Mīļie jaunieši, kāpēc tādā bailes un palāvības trūkums. Ir
taču pats par sevi saprotams, ka jūsu sabiedriskam darbam, jūsu
dzīves uzskatu veidošanai un briedināšanai, jūsu vienotības un
nacionālās stājas stiprināšanai jāstākas jūsu pašu organizācijā - pat-
stāvīgā jaunatnes pulciņā, labu un piedzīvojušu audzinātāju vadībā.
Pieaugušo biedrībā satiekas cilvēku jau ar izveidotiem un nobrie-
dušiem dzīves uzskatiem un tur runāt līdzīgu dažkārt nebūs pa-
spēkam, vienkārši pieredzes un drošības trūkums dēļ, un jūsu labās
domas bieži paliks neizteiktas vai pietiekami negatīvātas, jūsu,
aktīvitate apskūtu un panākumi būtu nīcīgi. Savu aktivitāti
kāpināt un gūt panākumus jūs spēsit pilnos apmēros tikai pašā sava
patstāvīgā organizācijā, nesalīstoties ne ar vienu pieaugušo
biedrību vai draudzi, bet gan cieši sadarbojoties ar ilvienu latviešu
tirdzniecības organizāciju mūsu kopīgā nacionālā uzdevuma veikšanā. Nevaru
iedomāties, ka kādam saprātīgam tautietim varētu rasties uzskats
ka nedibinoties patstāvīgu jaunatnes pulciņu, tiek dibināta kāda
jauna biedrība, kas nebūtu ar patstāvīgu latviešu tirdzniecības

Ne, jaunieši, nēs vecākā paaudzē to silti jo silti apsveiksini, jo mums vēl gaiši atnāš tas svētīgais darbs, ko veica mūsu jaunatnes organizācijas mūsu dzimtenē kas mūsu valsts neatkarības laikā izauzināja varonīgu tēvzemes mīlestības, apgarotu jaunatni, kas savu latvisko un varonīgo stāju gādā parādīja mūsu valsts nebrīvības laikos zem nežēlīgajām okupācijas varām un kas savu varonību vainagoja cīņās laukos ar ieročiem rokā, lai Latvija būtu, lai tā mūžam dzīvotu! Tāds jaunatne mums atkal reiz būs vajadzīga, pat vēl stiprāka savā latviskajā stājā, vēl varonīgāka un daudzīgāka!

Darbojamies savorganizācijā, nebaidīties nākt arī mūsu latviešu biedrībā, ko tagad vada vecākās paaudzēs cilvēki un kur darbojas arī daži jūsu pārstāvji. Dzīvojam līdz šīs biedrības dzīvei ar savu garu un darbību, jo tās statūtos rakstīti tie pašie mērķi, par kuriem arī jūs kā latviešu jaunatne gribat stāvēt un cīnīties. Jums nevar un nedrīkst būt nekā pretī šiem mērķiem, jūs nedrīkstat no vecākās paaudzēs pilnīgi norobežoties. Jums var būt gan dažreiz iebildumu pret veidu, kā nēs tos īstenojam, pret nevienprātību, kas kādreiz tīri asi izteicās mūsu darbībā, kaut gan tam tā neparedzētu būt, bet jūs tieši būsit tie kas kādreiz izgausī savā organizācijā, mīkšit un labosit to un neatkārtosīt mūsu kļūdas, jo tādas mēs gribam redzēt jūs izgaus.

Neesat arī tie pārgudrie sprīdēlētāji, kas gan visu un visu tikai kritizē un uz visu noraugās ar pārgudru smānu, bet paši nezina, ko labāku tā vietā likt un tāpēc nedara nekā lietas labā, tikai pas lepus koš, jo atklātai valodai viņiem trūkst drosmes.

Ar preču izlasiņu mūsu biļetenā San Francisco jaunatnes rezolūcijas, kur piedalījās arī jūsu pārstāvji, un kur teikts: "Nosodāmas organizācija, draudžu un politisko nogrūpējumu ķildas, kas draud iznīcināt mūsu un nacionālo kopību". Pati labi teikta un spavcians atzinams, bet tad nu gan, jaunieši, noteiktu un ieturētu nostāju ja pašā jūsu organizācijā sākumā istā neviltotu vienprātību un satiecību ikvienam ar vienu, vienlīga kādai pieaugušo organizācijai vai draudze tas simpatizētu un līdzdarbotos. Tad jūsu organizācijai būs celta uz stipriem pamatiem, jo vienmēr vēl spēcīgā veeu vecā patiesība: "Vienībā - spēks". Pārbaudiet šo savu nostāju - vai to, ko atklāti, pat dokumentāriski deklarācija, esat nosodījuši, neesat jau drusku tā kā piemirsuši? - Verbūt tas tā nav, tad piedodāt man, bet drusku tā kā šķiet tā esam.

Mēs ceram, un ticam, jaunieši, ka veidojot un briedinot savas uzskatus, tugot vienprātībā un stiprinot savu stāju un latvisko garu savā organizācijā, jūs pamazām iegausīt mūsu, vecākās paaudzēs centienos saglabāt mūsu tautas tradīcijas un mūsu sasniedzumus kultūrā sargājot to, kas iegūts un radot jaunas vērtības mūsu tautas nemirstībai un slāvei. Lai tad, kad gadu nestas liekti mūsu spēki sāks pagurt, jūs jaunieši, kā jauni stipri un rūcīti cīnītāji stātos mūsu vietās.

Mācītu jums drosmi, palātību savām spējām un darbam un nes laužu vienprātību, lai jūsu pulciņš izaugtu par rosīgu un darbīgu sastāvdaļu - vienību latviešu jaunatnes savienībā Amerikā, kuras dibināšanas kongress paredzēts š.g.27.novembrī Ņujorkā.

Labas sekmes un raženu darbu!

/D. Igums/
skolotājs un bijuš.
jaunatnes vadītājs

Jauniešu sarīkojums.

30.augustā Internacionālo institūta telpās notika jaunatnes rīkots vakars.

Vispirms Jānis Bērziņš lasī referēja par dažiem zināmiem vaibetiem. Pēc tam Tēvzemes balvas laureāts operdziedonis ūdōlfs Kaktiņš un St.Jansons dziedāja dažas dziesmas, ko pavadīja brīvmāksliniece Velta Barvika.

Friča Bērdas un Andreja Egliša darbus deklarēja Rut. Spēlmane un Ināra Pilmane. Oļafs Stumbra nolasīja dažus dzejolus.

Prasīdams daudzi sekotāji kopīgas vakarības un dejas. Šai laikā
notika arī Anheimas jauniešu Imanta Tilgasa ziņotā darbu izloze.
Atlikums § 55.- tiks izlietots latviešu invalīdu noma iegādai
Vācijā.

Sis vakars, kas tehnisku iemeslu dēļ gan neizcēlās ar
lielu apmeklētāju skaitu, ir jauka liecība par mūsu jaunatnes
neizsīkšo garīgo veselību.

Vai tikai klūds?

Š. g. 30. augustā L. izdevumā "L. iks" nospēja "No krusta līdz
krustam" raksta autors ir nepareizi atcerējies jauniešu talku p. o.
Tēvzemes balvas laureātu K. K. K. K. K.

Pirmkārt, talku nometika 24. augustā, bet gan, kā tas jau
iepriekšējās informācijās bija minēts, 23. augustā.

Otrkārt, to neizrosināja un arī nerīkoja Latviešu Miera
draudzības pulciņš.

Šo talku izrosināja kāds sirrā dziedošs cienītājs, kurš
nav pat Miera draudzības loceklis, bet pašu talku neorganizēja Los
Anželosos jauniešu pulciņš un arī vadība.

Minētajā pulciņš gan vēl atrodas organizēšanas stadijā, bet
jaunieši jau vairākkārtīgi deklamējuši, ka pulciņš ir pilnīgi
patstāvīgs un nepieder ne pie vienas draudzības.

I. Dižgalvis.

Jaunieši dibina pulciņu

Jau kopš š. g. 1. jūlija Los Anželosos un apkārtnes jaunieši
nešķirojoties pa dzimteni un organizācijām, ir pulcējoties gan
kopīgas izbraukšanas, gan pārrunu vakaros. Ir pat rīkota talku p.
K. K. K. K. K. un jauniešu vakars, kurā izlozēja kāda Anheimas
jauniešu dāvināto torti, iegūti § 55.19 kas nosūtīti mūsu invalīdu
noma Vācijā.

Jaunieši ir piedalījušies arī S. n. Francisko jaunatnes konfe-
rencēs, bet vēl līdz šai laikiem pulciņš oficiāli nav nodibināts,
kā arī vadība nav vēlota.

Pulciņa līdz šai vadība iniciatori I. Dižgalvis un K. Pilvarnes
vadība.

Pulciņa dalībnieki sastādās no 30 jauniešiem un 10 pieaugušiem.

Tika š. g. 14. septembrī jauniešu izbraukuma kārtējos nolūkos
tika nodibināts oficiāli dibināt jauniešu pulciņu, patstāvīgu un neat-
karīgu no nevienas līdz šai nodibinātas organizācijas Los Anželosos.
Dibināšanas sapulce s. u. u. u. š. g. 4. oktobrī Internacionālā Institutā
plkst. 8.00 vakarā.

Tika arī pārrunāts jautājums, kas saistīts ar zināšanu uz šo
sapulci un kurā būdams pulciņa loceklis. Bija jādalījās, un
un tādā veidā, kas par tālruni šobrīd loma pati s. pulci, kurā var
piedalīties visi jaunieši. Speciāli paziņojumi par šo s. pulci
sūtīti visiem, kas jau līdz šai pulciņa darbojušies vai paziņojumi
ka to darīs darīt uz priekšu. Pārrunājot jautājumu par bijušo
jaunatnes vadītāju un skolotāju piedalīšanos jaunatnes pulciņa
darbā, tika nolēmts, ka vadītāji un padziņtāji piedalīnāmi, bet
pašu piedalīšanos atstāt pulciņa nākamās vadības ziņā.

14. septembrī izbraukuma kārtējos nolūkos vai apskatījās gleznotāja
Laura vadība Los Anželosos apgabala mūzeju, Rožu dārzus un
Olimpisko stadionu. D. š. 1952. gada p. l. c. j. s. Olimpiādes p. l. c. s. i. n. a.
bet citi apskatīja g. l. c. s. t. n. s. v. i. k. l. a. s. i. j. s. b. r. i. v. d. a. b. a. s. k. o. n. c. e. r. t. u.

I. Dižgalvis.

D. K. L. b. PAPILDSKOLA

Latviešu papildskolas paziņojums

skolēnu vadītājiem, skolotājiem un skolas padomes locekļiem
Latviešu skolas 1952./53. māc. gada nodību sākums svētdien,
š. g. 12. oktobrī plkst. 3.00 p. p. GRACE LUTHERAN baznīcas telpās
draudzības noma telpās, 936 W. Vernon Ave Los Angeles.

Pirma nodību sākums, plkst. 2.30 p. p. šis svētdienas vakars /15 min./

pēc trejzaru skolēnu registrācija. Būs jābūjams arī vajadzīgās
nācību grāmatas, kas tās vēl nebūtu.

skolēnu vecāku pavēstībū jāierodas plkst. 2.15 p.p./precīzi,
lai ne izkavētu divkārpojuma sākumu/.

P.S.: Skolā uzņems bērnu vecuma no 7-13 gadiem, un bērnu
cārza grupā - no 4-6 gadiem.

Skolotāju sarīkojums svētdien. 8.p.5.oktobrī plkst. 5.00 p.p.
Internac.institūta telpās, 455 so. Boyle Ave.

Darba gaita:

- 1/ skolēnu vadītāja ziņojums un pārrunas,
- 2/ mēc. priekšmetu un mēc. vispār. sadalījums,
- 3/ pirmās skolas dienas darbs.

Saukšanā lūgtu ierasties skolotājas - mag.phil.H.Übeles,
L.Kn.uts, B.Hjrkšis un K.ūkiša kundzes un skolotājus - mēc.
A.Griestons un J.Sūrija kungus.

Ja Lva. Amēlesē un tās tuvākā apkārtnē dzīvotu, vēl kāds
skolotājs, vai skolotājs, kas vēlētos nākt mums talkā un strādāt
latviešu skolā, tad lūgtu arī viņus ierasties šajā sanāksmē.

Tai pašā dienā turpat /Internac.inst. 8.p.5.okt./ plkst. 6.30
skolas pirmās sēdē.

Darba gaita:

- 1/ skolas vadītāja ziņojums un pārrunas,
- 2/ skolas telpu jautājums,
- 3/ kases stāvoklis,
- 4/ mācību līdzekļu iegāde,
- 5/ skolas sarīkojumi.
- 6/ citi jautājumi interesējumi un priekšlikumi.

Uz šo sēdi lūdz ierasties b-bus priekšsēdētājam agr.H.Br. ūka kungu
un visus skolā p-doms locekļus: priekšsēdētāju L.Vik's kungu,
E.Gerardovsku, A.Übeles, mēc.A.Griestons un A.Sūita kungus.

/D.Ägruns/
skolas vadītājs.

Aizvājinu visiem Internācijā Biletēm Ar Latvijas Biletēm.

Lūgtu lūgtu visus iepriekš vai domātos rakstus turpināt ja ne
mašīnā rakstā, tad vismaz ar rokrakstā uz līniju papīra, tikai uz vienas
lomas pussi un skaidri un p-līnī. Bez tam ļoti vēlētos, lai atbilst
kārtkrāpētā rīcībā būtu pievērta, kā atbilstoši eventuāli labojamies.

Akustāru īpašumu pirkšana un pārdošana.

Tautiešos un tautieši, ja vēlaties pirkt vai pārdoēt māju
vai citu nekustamu īpašumu, griešaties pie tautieša Theo.Gunthera,
kurš katrā laikā būs priecīgs Jūs pakalpot. Viņš ir Kalifornijas
Štata noturamā īpašumu starpnieks /real estate broker/ kā arī
notārs. Viņu var sasniegt dienā pa biroja tālruni: State 5-5563
7550 Ballou Blvd., Van Nuys un vakarā pēc sēdēm dzīvokli:
SPRING-1481, 4515 H-zellēna Ave., Sherman Oaks. Vēlēsim tautiešu
uzdevību uz to, ka, pūtot tieši no īpašnieka un nesazinoties ar
specialistu, bieži vien pārkāpē vai arī zaudēt nozīmēt īpašumu
tirgus cenu.

Vēlu zīmējis : gleznotājs Aleksandrs Kulkša.
Redaktors : Dr.por.pol. Jānis Vikšns.

